

Sultan İkinci Abdülhamid Han'a dair her şey...

SULTAN İKİNCİ ABDÜLHAMİD'İN FİLİSTİN MÜCADELESİ

PAZARLIK YOK!

FİLİSTİN'DE TOPRAK SATMAK YASAK

Ömer Faruk YILMAZ

HAMİDİYE
KİTAPLIĞI

İstanbul 2018

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	9
Giriş.....	15
Filistin Meselesi.....	22

1. BÖLÜM

Filistin'in Tarihi.....	23
Müslümanların Fethinden Önce Filistin.....	23
İslamiyet'in İlk Devrinde Yahudiler.....	24
Filistin'in Fethi.....	25
Filistin Topraklarının Osmanlı İdaresine Girmesi.....	32
Osmanlı Devleti'nde Yahudiler.....	40
Tanzimat'tan Sonra Osmanlı Devleti'nde Yahudiler.....	43
Filistin'de Müslüman ve Yahudi Nüfusu.....	46

2. BÖLÜM

Siyonizm'in Ortaya Çıkışı.....	49
Dünya Ülkelerinin Siyonizm'e Yardımları.....	58

3. BÖLÜM

Siyonizm'in Öncü ve Finansörleri.....	73
Gizli Sponsor Edmond de Rothschild.....	73
Siyonist Asher Zevi (Zwi) Hirsch Ginsberg (1856-1927).....	75
Haham Moşe Levi (1872-1908).....	76

4. BÖLÜM

Sultan İkinci Abdülhamid Devrinde Filistin Meselesi ve Siyonizm.....	79
Theodor Herzl'in Çalışmaları ve Siyasî Siyonizm	92
Theodor Herzl Padişahın Huzurunda	106

5. BÖLÜM

Sultan Abdülhamid Han'ın Filistin'e Yerleşmek İsteyen Yahudileri Engellemek İçin Aldığı Tedbirler	127
İslam Kardeşliğini Yayma Çalışmaları.....	127
Sultan Abdülhamid'in Filistin'de Toprak Satmayı Yasaklaması.....	129
Batılı Devletlere Karşı Diplomatik Faaliyetler.....	151
Yahudilerin Siyonizm'e Katılmalarına Mani Olma Çalışmaları.....	153
Yahudilerin Filistin'e Giriş ve Yerleşmesinin Engellenmesi için Alınan Tedbirler.....	156
Siyonistlerin Yabancı Devletlerin Himayesini Elde Etmelerinin Engellenmesi	168
Sultan Abdülhamid'in Tedbir Olarak Toprak Satın Alma Faaliyetleri.....	169
Mahalli İdarecilerin İhanet ve Suistimalleri	177

6. BÖLÜM

Siyonizm'in Destekçisi Masonluk.....	187
Osmanlı Devleti'nde Masonlar.....	187

Masonların Sultan İkinci Abdülhamid'e Darbe ve Suikast Teşebbüsü.....	191
--	-----

7. BÖLÜM

İttihat ve Terakki Hükümeti Devrinde Filistin Meselesi (1908-1918).....	197
II. Meşrutiyet'in İlanı ve İttihat Terakki-Masonluk ve Siyonizm İttifakı.....	197
İttihatçıların Siyonizm İşbirliğine Karşı Muhalefet.....	223
İttihatçıların Birinci Dünya Savaşı'na Girişi ve Filistin'in Sonu.....	229
Kaynaklar.....	253
Ekler.....	267
Dizin.....	339

ÖNSÖZ

Osmanlı Devleti'nin 19. yüzyılına siyasî çalkantılar, darbeler ve son olarak da Sultan Abdülaziz Han'ın şehîd edilmesi damgasını vurmuştu. Bu yüzyılın son ve muktedir padişahı Sultan İkinci Abdülhamid ise, korkunç bir cinayete kurban giden Sultan Abdülaziz Han'dan sonra tahta geçen fakat ruhî durumu iyice bozulmuş olan Sultan Beşinci Murad'ın 93 günlük padişahlığından sonra, idaresinin bütün düzeni bozulmuş ve hatta yıkılmaya doğru sürüklenmiş bir devleti devralmıştı.

Bilhassa Tanzimat devrinin açtığı derin karışıklıklar, ardından bir oldu-bittiyle çıkartılmış olan 1853-1856 Osmanlı-Rus (Kırım) Savaşı ve son büyük felaket olarak Mithat Paşa ve arkadaşlarının sebep oldukları 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı ile de, devlet ve millet artık ayağa kalkamaz durumda idi.

Osmanlı Devleti, bütün bu savaş ve ayaklanmalardan başka, büyük bir borç batağına da sürüklenmiş, Tanzimatçı ve Meşrutiyetçi devlet adamlarının tek düşüncesi günü kurtarmak için sorumsuzca borç peşinde koşmak olmuştu.

Sultan İkinci Abdülhamid'in padişah olduğunda (31 Ağustos 1876) ilk işi, devlet idaresini tanzim ederek bütün devlet işlerini Yıldız Sarayı'nda toplamak olmuştu. Ardından borçları ödeme sistemini kurarak, sorumsuzca ve israf olarak borç alınmasının önüne geçmiş ve mevcut borçları da yapılandırmak suretiyle ödeme takvimi yaptırmıştır.

Bir taraftan Osmanlı-Rus Savaşı'nın yaraları sarılırken, diğer taraftan da memleketin imar, sanayi, eğitim, sağlık, tarım, askerlik ve sanat bakımından gelişmesi için büyük yatırımlar yapılmaya başlanmıştır.

Padişah, hem devlet imkânlarıyla hem de bizzat kendi hazinesinden harcamak suretiyle ülkenin dört bir tarafında hayır kurumları, mektepler, köprüler, çeşmeler ve daha pek çok eserler meydana getirmeye başlamıştı.

Osmanlı toprakları baştan başa demiryolu ağıyla örülmüş, binlerce kilometre telgraf hattı döşenmiş, sayıları binlere varan ilk (ibtidai), orta (rüşdiye) ve lise (idadi) mektepleri açılmış, her sahada meslek (sanayi) mektepleri ülkenin dört bir tarafına yayılmış, askerî sahada da birçok yenilikler yapılmıştı.

Osmanlı Devleti, içinde bulunduğu bunalımdan çıkıp toparlanmaya çalışırken, dünya gündemini meşgul etmeye başlayan Filistin'de bir Yahudi devleti kurmak ideali ile Siyonizm davası ortaya çıkmış ve bu durum da tarihe yanlış bir tâbirle "Filistin meselesi" olarak geçmişti. Aslında mesele, "Yahudilerin Filistin'i işgali meselesi" idi ve artık Yahudilerin, Rusya dahil olmak üzere bütün Avrupa'da oluşturulan Yahudi aleyhtarlığı sayesinde, buldukları ülkelerden Filistin topraklarına göç edip orayı işgal etmeleri şekline dönüşmüştü. Yahudiler, hem buldukları bu ülkelerden kovuluyor, hem de yine kendilerini kovan bu ülkeler tarafından ısrarla Filistin'e yerleştirilmeleri için Osmanlı Devleti'ne baskı yapıyordu.

Yani özetle, Siyonistler ve taraftarları, dünyada kasıtlı bir Yahudi ve Filistin meselesi oluşturmuşlar ve yine bu meseleyi büyük devletlerin Yahudiler lehine çözmeleri için bütün gayretlerini seferber etmişlerdir.

Filistin'e Yahudi yerleşiminin önüne geçilmesi, Yahudilere toprak satılmasının engellenmesi, yerli Müslüman halkın iktisadî durumunun düzeltilmesi ve devlet adamlarının suistimallerinin

önlenmesi bu meselenin ana konu başlıklarındandır. Bütün bu hâdiseler meydana gelirken, Sultan İkinci Abdülhamid'in Yahudi-Siyonist liderlerle toprak pazarlığı yapıp yapmadığı, Yahudilere Filistin'de kimler tarafından toprak satıldığı ve devamında İttihatçıların Siyonizm ve Masonluk'la olan münasebetleri de ayrıca ehemmiyet arz etmektedir.

Sultan İkinci Abdülhamid'in Filistin politikasının temelini, kesinlikle Filistin'e Yahudi göçünün engellenmesi ve yine Yahudilerin burada toprak satın alarak yerleşmelerine izin verilmesi mücadelesi oluşturmuştur.

Fakat yine de, Siyonizm ve temsilcilerinin bilhassa Yahudi zenginlerini kullanıp Filistin'de gizlice koloniler kurarak, her türlü hileli yolu deneyerek nasıl bir faaliyet yürüttüklerini belgelerde çok açık bir şekilde görmekteyiz. Sultan İkinci Abdülhamid devrinde, bütün bu göçleri engelleme ve ziyaretleri kısıtlama çabasına rağmen, bilhassa 1908'den sonra Yahudiler günden güne burada çoğalmaya devam ettiler. Bu duruma en büyük sebep ise, devlet adamlarının kanunları uygulamada gösterdikleri ihmal ve bazılarının ihanetleri olmuştur.

Filistin meselesi hakkında birçok kitap yayınlandı. Bazı tarihçiler meseleyi, Sultan İkinci Abdülhamid ile Siyonist lider Theodor Herzl arasında yapılan görüşmelerde Filistin topraklarının Yahudilere satılması için "pazarlık" konusu yapıldığı ve hatta "istenilen meblağ verilirse buna sıcak bakılabileceği" şeklinde bir ima ile ortaya koydular.

Bugün Osmanlı Arşivi'ndeki konuyla ilgili bütün vesikalar incelendiğinde görülecektir ki, Sultan İkinci Abdülhamid, Filistin'i ve hatta Filistin dışındaki bütün mukaddes beldeleri asla bir pazarlık konusu yapmamış ve yapılmasına da müsaade etmemiştir.

Yine bu vesikalarda, Filistin davasındaki kararlılığı sebebiyle padişahın tahttan indirilmesi hususunda İttihatçılarla Siyonist-Mason ve Yahudilerin nasıl işbirliği içinde oldukları da görülmektedir.

Bu kitaptaki asıl maksadımız, Sultan İkinci Abdülhamid'in Filistin'e Yahudilerin yerleşmemesi için aldığı tedbirleri, bu hususta gösterdiği büyük gayretleri, başta Siyonist lider Theodor Herzl olmak üzere hiçbir Yahudi lider ve temsilciyle Filistin topraklarını "pazarlık" konusu yapmadığını ve Sultan İkinci Abdülhamid'den sonra hükümet olarak idareyi ele alan İttihatçıların Filistin konusunda yaptıkları hata, gaflet ve ihanetleri ve sikalarla ortaya koymaktır.

Hiç şüphe yoktur ki, 1878'den sonra Jön Türklerin bütün siyasî faaliyetlerinin arkasında Masonlar vardı. Devamındaki İttihatçılar da, Masonluk kanalıyla faaliyet yürütüyorlardı. Siyasî Siyonizm ise, Masonluk'tan sonra dünya gündemine çıkmakla birlikte, Masonlar, Yahudi meselesinin halli için aralarında pek çoğunun Mason olduğu Siyonistlere yardımcı oluyorlardı. Yani İttihatçıların, kendileri için para kasası olarak gördükleri Mason-Yahudiler, aslında Siyonizm'in finansörlüğünü yapıyorlardı.

Kitabımızın giriş kısmında, Filistin'in daha iyi tanınması için kısaca tarih ve kültürünü, idarî yapılanmasını, Osmanlı Devleti idaresindeki yerini de vermeye çalıştık. Bilhassa Filistin meselesinin temelinde bulunan Siyonizm'in dünya sahnesine çıkması ve ardından yürüttükleri faaliyetleri, Siyonizm finansörlerini ve Masonlukla olan ilişkilerini de izah ettik.

Theodor Herzl'in bitmek tükenmek bilmeyen Siyonizm ideali ve uğruna yürüttüğü faaliyetleri, en nihayetinde padişahla yaptığı görüşmeyi ve bu görüşmeyi nasıl bir propaganda konusu yaptığını da belgeler ışığında inceledik.

Hedefimiz bir kavme veya kişilere karşı düşmanlık ihdas etmek değil, sadece ve sadece Sultan İkinci Abdülhamid Han'ın Filistin konusunda ortaya koyduğu büyük mücadeleyi, Filistin'e sızmaya çalışan Siyonistlerin ve onların öncülüğündeki istilacı bütün Yahudilerin yerleşimlerinin engellenişini, Filistin'de top- rak satılmasına karşı alınan tedbirleri, yüzyıla yakın bir zaman-

dan beri bütün şiddetiyle devam eden Yahudilerin Filistin'i işgal meselesini ve bir kavmin uğradığı zulmü en yeni arşiv belgeleri ışığında dünya gündeminde tutmaya devam etmektedir.¹

Vesikalar incelendiğinde görülecektir ki, Sultan İkinci Abdülhamid Han, devletin içinde bulunduğu bütün zor şartlara rağmen, ne bir karış toprağı satmış, hatta ne de “pazarlık” konusu yapmıştır.

Belki bu “pazarlık” konusunu en iyi, 1913 yılında A. Muh-sin imzasıyla yayınlanan bir kitapta, Sultan Abdülhamid Han'ı tahttan indiren İttihatçıların Filistin için Yahudiler, Masonlar ve Siyonistlerle yaptıkları işbirliğini anlatan şu cümle ifade eder:

“Vatanın bir parçasını satılığa çıkarılmış bir arsa gibi pazarlık etmek küstahlığını bu budalalara kim verdi?”

---

¹Bu mevzuda bugüne kadar bazı çalışmalar yayınlanmıştır. Bizim de sık sık müracaat ettiğimiz bu yayınlar içinde Prof. Dr. Mim Kemal Öke'nin kitapları kullandığı yabancı kaynaklar bakımından en dikkat çekici olanlardır.